

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

29 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte   Nadejda Toma,
Judecători   Iurie Diaconu, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Cahul din 11 mai 2021 și deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 08 decembrie 2021, declarat de avocatul Vasile Soltan, în numele inculpatului

Ciolac Gheorghi XXXX.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 29.07.2020 – 11.05.2021,
instanța de apel 18.08.2021 – 08.12.2021,
instanța de recurs: 30.05.2022 – 29.07.2022.

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 11 mai 2021, Ciolac Gheorghi a fost condamnat în baza art. 264 alin. (2) Cod penal la 200 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloacele de transport.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul statului cheltuielile de judecată în mărime de 6000 lei.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Ciolac Gheorghi, pe 15 martie 2020, orele 16:30, fiind în stare de ebrietate, conducând mijlocul de transport de model SUZUKI Liana, cu n/î a Republicii Moldovenești Transnistriene nerecunoscute XXX și deplasându-se pe autostrada L-673, direcția s. Salcia - s. Vinogradovca, r-nului Taraclia, a încălcat p. 2 p.p. a) p. 14, p. 1 și p. 45 al Regulamentului de Circulație Rutieră aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii

Moldova nr. 357 din 13.05.2009 care prevede că în Republica Moldova vehiculele se conduc pe partea dreaptă a carosabilului în sensul de mers. Se interzice circulația pe drumurile publice a autovehiculelor care au volanul amplasat pe partea dreaptă a axei longitudinale, conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere; Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; situația rutieră, în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, nu a luat în vedere experiența sa de conducere, care permite de a prognoza situații periculoase și situația rutieră, la fel starea sa de ebrietate și faptul că partea drumului pe care se deplasa, are acoperirea din petriș, se cere nivelul sporit de atenție la conducerea mijlocului de transport pe așa fel de acoperire, nu a micșorat viteza pe partea data a autostrăzii, până la nivelul care permite de a parcurge fără pericol partea data a drumului, nu a reușit să conducă mijlocul de transport, în rezultatul căruia, mijlocul de transport condus de el, a ieșit pe partea cu sens opus, apoi a ieșit de pe carosabil pe acostament și s-a răsturnat, pasagerului Cozacenco Victor fiindu-i provocate vătămări corporale sub formă de fractura închisă a omoplatului stâng, care conform raportului de expertiză medico-legală nr. XXX din 22 mai 2020 se califică ca vătămare corporală medie.

Instanța a conchis examinarea cauzei în lipsa inculpatului, în baza art. 321 Cod de procedură penală, care la ședințele de judecată nu s-a prezentat și s-a ascuns de la locul permanent de trai, fiind anunțat în căutare la la 09.12.2020.

Totodată, instanța a reținut că vinovăția inculpatului este dovedită integral prin probele administrate și i-a încadrat acțiunile în baza art. 264 alin. (2) Cod penal, ca încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății, comisă în stare de ebrietate.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de gravitatea infracțiunii comise, motivele ei, circumstanțele atenuante și agravante, influența pedepsei stabilite asupra corectării și reeducării vinovatului, că inculpatul a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, la locul de trai se caracterizează pozitiv, la evidența medicului psihiatru nu se află, circumstanțe atenuante sau agravante nu au fost stabilite, concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă, rațională și echitabilă prin aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

3. Procurorul în Procuratura raionului Taraclia, Sergiu Lefter a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i

fie stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 1000 unități convenționale, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Apelantul a invocat că pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul societății nu este aplicabilă față de inculpat, din lipsa acordului acestuia la astfel de pedeapsă.

Totodată, în cadrul ședințelor de judecată nu au fost stabilite careva impedimente de a stabili o pedeapsă sub formă de amendă, partea vătămată nu are careva pretenții față de inculpat, acesta i-a achitat tratamentul, în cadrul urmăririi penale, inculpatul în principiu și-a recunoscut vina, negând doar faptul că a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate și declarând că a consumat băuturi spirtoase după accidentul rutier, anterior a fost condamnat în anul 1995, dar antecedentele penale sunt stinse, până la momentul săvârșirii infracțiunii a fost atras numai o singură dată pentru săvârșirea unei contravenții.

4. Potrivit deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 08 decembrie 2021, apelul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a statuat că la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de fond a ținut cont de criteriile generale de individualizare prevăzute la art. 61, 75 Cod penal, că inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă, care se pedepsește cu amendă în mărime de la 950 la 1350 unități convenționale, sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 4 ani, în toate cazurile cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, se caracterizează pozitiv la locul de trai, nu se află la evidența medicului psihiatru, se află pentru prima dată pe banca acuzaților, circumstanțe atenuante și agravante nu au fost stabilite, întemeiat concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă, rațională și echitabilă doar prin izolarea de societate.

Este nefondat argumentul acuzării că instanța de fond nejustificat a aplicat în privința inculpatului pedeapsa cu munca neremunerată în folosul comunității, în contextul lipsei acordului inculpatului în acest sens, or, fiind audiat în instanța de apel, inculpatul a manifestat dorința de a executa pedeapsa cu munca neremunerată la locul de trai.

Mai mult, partea acuzării, solicitând aplicarea pedepsei cu amenda în privința inculpatului, nu a adus careva argumente ce ar institui necesitatea admiterii apelului, or, faptul că inculpatul se află pe teritoriul RTM, or. Bender, nu instituie un impediment în sensul executării muncii neremunerate în folosul comunității, dat fiind că conform art. 67 alin. (1) Cod penal, munca neremunerată în folosul comunității constă în antrenarea condamnatului, în afara timpului serviciului de bază sau de studii, la muncă, determinată de autoritățile administrației publice locale.

5. Avocatul Vasile Soltan declară recurs ordinar, solicitând casarea *deciziei instanței de apel* și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, cu încetarea procesului penal în temeiul art. 2 alin. (4) al Legii privind amnistia în legătura cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 243 din 24 decembrie 2021.

Recurentul indică că probe ce ar demonstra incontestabil faptul comiterii de către Ciolac G. a infracțiunii de încălcare a regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății, săvârșită în stare de ebrietate, nu sunt.

În astfel de împrejurări, se impune necesitatea de a pronunța o decizie de recalificare a faptei inculpatului pe art. 264 alin. (1) Cod penal.

În drept, recursul este fondat pe art. 427 alin. (1) pct. 8) și 12) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Însă, în corespundere cu art. 420 alin. (4) Cod de procedură penală, persoana care nu a folosit apelul poate ataca cu recurs doar decizia instanței de apel prin care i s-a înrăutățit situația. Iar, conform art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, în recurs pot fi invocate doar acele temeuri care au fost indicate și în apel.

Sub acest aspect se reține că argumentele specificate în recursul ordinar privind recalificarea acțiunilor inculpatului pe art. 264 alin. (1) Cod penal, nu au fost invocate și în apel, ori, apărarea nu a folosit în genere această cale de atac (*pct. 3.-5. din decizie*). Prin urmare, recursul ordinar în acest sens nu are niciun suport legal.

În același timp, este neîntemeiată și solicitarea recurentului privind încetarea procesului penal în temeiul Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, deoarece, potrivit art. 427 alin (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului doar ***pentru a repara erorile de drept comise*** de instanțele de fond și de apel.

La caz, însă, instanța de apel a pronunțat decizia pe 08.12.2021, iar Legea amnistiei, fiind adoptată la 24.12.2021, a intrat în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial - 31.12.2022, adică după data pronunțării deciziei de către instanța de apel.

Prin urmare, chestiunea abordată, odată apărută după pronunțarea deciziei de către instanța de apel, care, împreună cu sentința au devenind definitive și executorii în virtutea prevederilor art. 415 alin. (3) 466 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (5) Cod de procedură penală, nu cade sub incidența procedurii de recurs ordinar, neconstituind

erori de drept comise de instanțele de fond și de apel care urmează a fi reparate pe această cale de atac.

Ori, conform art. 65 alin. (3) pct. 1) Cod de procedură penală, persoana în privința căreia sentința a devenit definitivă se numește condamnat, dacă sentința este de condamnare, iar aplicarea actului de amnistie față de persoana condamnată, a cărei sentință a devenit definitivă și executorie, se soluționează, deja, la etapa executării pedepsei, în corespundere cu prevederile art. 469 alin. (1) pct. 15) - 472 Cod de procedură penală (*pct. 2., 4. din decizie*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, deoarece apărarea nu a folosit apelul, iar prin decizia instanței de apel nu i s-a înrăutățit situația inculpatului, că hotărârea instanței de apel cuprinde motive clare și legale pe care se întemeiază soluția în aspectul neaplicării actului de amnistie și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Vasile Soltan, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 08 decembrie 2021, în privința inculpatului Ciolac Gheorghii XXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 26 august 2022.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Victor Boico

